Dosarul nr. 1r-1163/25 Judecătoria Hîncești, sediul Central
Nr. PIGD 1-25034480-02-1r-21102025 Judecător: Roic-Botezatu Lilia

**D E C I Z I E**

3 martie 2026 mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții de Apel Centru
Având în componența sa:
Președintele ședinței, judecător Bulhac Ion
Judecători Pîslariuc Vitalie și Mămăligă Natalia

a judecat, în ordine de recurs, în lipsa participanților la proces, recursurile declarate de partea vătămată Guțu Larisa și de apărătorul Staruș Denis în interesele inculpatului Guțu Grigore împotriva sentinței Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 24 septembrie 2025, în cauza penală de învinuire a lui,-

**Guţu** ***** născut la *****, INDP *****, originar şi domiciliat satul *****, r-nul Hînceşti, studii medii incomplete, nesupus militar, căsătorit, patru copii minori la întreţinere, la evidenţa medicului narcolog şi psihiatru nu se află, moldovean, cetăţean al Republicii Moldova, anterior condamnat prin:

*-sentinţa Judecătoriei Hînceşti din 16.03.2017, în baza art. 349 alin. (1) Cod penal, la o pedeapsă cu muncă neremunerată în folosul comunităţii în mărime de 150 ore (executată);*

*-sentinţa Judecătoriei Hînceşti din 30.08.2023, în baza art. 320[1] Cod penal, la o pedeapsă cu muncă neremunerată în folosul comunităţii în mărime de 110 ore (executată);*

*-sentinţa Judecătoriei Hînceşti, sediul Central din 17.07.2025, în baza art.320[1], art.320[1], art.320[1] Cod penal, cu aplicarea*

*art.84 alin.(1) Cod penal la o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 2 ani 6 luni, cu art. 90 Cod penal i-a fost stabilit un termen de probă de 3 ani*,

în săvârșirea infracţiunii prevăzute de art. 201[1] alin.(1) lit.b) din Codul penal.

***Termenii de examinare a cauzei:***
Instanța de fond din 17.03.2025 – 24.09.2025;
Instanța de recurs din 21.10.2025 – 03.03.2026.
***Procedura de înștiințare a participanților la proces a fost executată.***
Asupra recursurilor, în baza materialelor din dosar şi a argumentelor invocate în cererile de recurs, Colegiul penal al Curții de Apel Centru,

**A C O N S T A T A T:**

**Soluția și argumentele instanței de fond:**
Prin sentinţa Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 24 septembrie 2025 Guţu *****a fost recunoscut vinovat de săvârşirea infracţiunii prevăzute în art. 201[1] alin.(1) lit. b) din Codul penal şi cu aplicarea prevederilor art.80[1] alin.(1) din Codul penal, i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei aplicate inculpatului Guţu ***** urmând a fi calculat din momentul pronunţării sentinţei din 24 septembrie 2025, cu includerea în termenul de pedeapsă perioada aflării în stare de arest preventiv, începând cu 31 iulie 2025 ora 14:00 pînă la 24 septembrie 2025 ora 13:00, inclusiv.

Măsura preventivă, arestul preventiv, prelungită în privinţa inculpatului Guţu ***** prin încheierea din 25 august 2025 s-a menţinut pînă la definitivarea sentinţei.

*Pentru a pronunța sentința instanța a constatat că* Guţu Grigore, în perioada de timp cuprinsă din 07 - 20 ianuarie 2025, timpul exact nefiind stabilit de către organul de urmărire penală, în s. *****, str. *****, raionul Hînceşti, fiind în condiţia de conlocuire cu soţia sa Guţu Larisa a.n. *****, ambii sunt membri de familie potrivit prevederilor art. 133/1 alin.(l) lit.b) din Cod penal, fiind în stare de ebrietate, din motive de gelozie, urmărind scopul de intimidare, impunere a voinţei şi controlului personal asupra Larisei Guţu sistematic, de câteva ori pe zi, i-a adresat Larisei Guţu cuvinte injurioase, jignitoare ce ofensează demnitatea ultimei, i-a interzis să meargă la muncă, nu-i oferea mijloace băneşti pentru întreţinerea copiilor şi nevoilor casei, autoritar i-a indicat cu ce haine să se îmbrace, cum să se comporte, după ce i-a aplicat lovituri peste faţă, cap, spate, a tras-o de păr, a

îmbrîncit-o, a apucat-o de mînă, asfel, provocându-i dureri fizice, stări de frică şi intimidare.

În urma acţiunilor violente comise de Guţu Grigore, asupra soţiei sale Guţu Larisa, ultimei i-au fost cauzate conform Raportului de evaluare psihologică din 21.02.2025: anxietate mărită ce se manifestă prin oboseală la trezire, lipsa energiei emoţionale şi fizice, frică, încredere în sine scăzută, blocaj emotional, iar stresul permanent o fac să simtă frică, frustrare durere interioară, disperare. Se evidenţiază prezenţa stresului mărit manifestat prin tendinţă spre izolare socială, blocaj emoţional, slăbiciune, abilităţi slabe în rezolvarea situaţiei date. Comportamentul violent declarat de către respondentă şi experienţele cu intensitate emoţională negative trăite pe parcursul anilor de căsătorie, o fac să se simtă vulnerabilă, neajutorată, blocată în faţa dificultăţilor de una singură, fără posibile soluţii. Starea psihoemoţională generală este perturbată de lipsa siguranţei. Gânduri neliniştitoare şi repetitive şi deseori legate de prezenţa pericolului.

Astfel, acţiunile lui Guţu Grigore au fost încadrate în baza art.$201^1$ alin.(1) lit.b) din Codul penal, după indicii calificativi: „Violenţa în familie, adică acţiunea intenţionată comisă de un membru al familiei în privinţa altui membru al familiei, manifestată prin, intimidare în scop de impunere a voinţei sau a controlului personal asupra victimei”.

În cadrul şedinţei de judecată din prima instanţă, la 13.08.2025, inculpatul Guţu Grigore a intervenit cu cerere scrisă privind recunoaşterea integrală a vinei de comiterea infracţiunii incriminate, solicitând instanţei examinarea cauzei în procedura prevăzută de art.$364^1$ din Codul de procedură penală şi anume judecarea cauzei pe baza probelor indicate în rechizitoriu, nu a solicitat administrarea de noi probe.

**Solicitările recurentului.**

*Nefiind de acord cu sentința, partea vătămată Larisa Guțu a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care acțiunile inculpatului să fie recalificate de la art.$201^1$ alin.(1) lit.b) din Codul penal la art. $78^1$ din Codul contravențional, sau să îi fi numită pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.*

În motivarea recursului s-a invocat că pedeapsa stabilită prin sentinţă este ilegală, deoarece faptele comise de inculpat nu se încadrează în prevederile Codului penal şi nu sunt atît de grave cum instanţa le-a apreciat, dar se încadrează în prevederile art. $78^1$ din Codul contravenţional.

Relevă că Guţu Grigore are la întreţinere 4 copii minori, pe care i-a întreţinut pînă în prezent şi plasarea acestuia în arest pe o perioadă de 2 ani de zile va

conduce la suferința în primul rând a copiilor, care riscă să nu poată frecventa școala din lipsa de finanțe, deoarece Guţu Grigore lucra şi aducea salariul acasă.

Indică că motivele pentru care solicită recalificarea acţiunilor acestuia în prevederile art.78[1] din Codul contravenţional, atestă că faptele comise de Guţu Grigore nu sunt grave sau cu un pericol sporit, din motiv că acesta în perioada de timp cuprinsă din 07-20 ianuarie 2025 doar a intimidat-o moral cu cuvinte necenzurate pe partea vătămată şi a lovit-o fără a-i provoca careva leziuni corporale sau traume semnificative sau periculoase, fapte care conduc la aplicarea prevederilor Codului contravenţional. Gutu Grigore este soţul recurentei, care de mai multe ori a încercat și a agresat-o psihologic și fizic, însă recurenta atît la urmărirea penală, cît și în instanţa de judecată, a menţionat că a depus plângerile sale la poliție indicând ca acesta să fie tras la răspundere contravenţională, dar din motive comode acuzării aceștia au intentat pe numele soţului o cauză penală.

Subliniază că în cadrul şedinţelor de judecată recurenta a menţionat că nu are pretenţii de nici un fel faţă de Guţu Grigore şi nu dorește ca acesta să fie condamnat şi precum că dorește ca acesta să fie acasă cu copii şi să aibă grijă de ei. În pofida acestui fapt, instanța l-a condamnat cu o pedeapsă maximal, cu toate că Guţu Grigore şi-a recunoscut vina, s-a căit sincer şi a conştinetizat acţiunile, iar aceste circumstanţe sunt calificat ca atenuante, însă nu au fost puse la baza emiterii sentinţei.

*La 30 septembrie 2025, sentința primei instanțe a fost contestată cu recurs și de către apărătorul Staruş Denis în interesele inculpatului Guțu Grigore, solicitând admiterea recursului, casarea sentinţei şi pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a aplica inculpatului o pedeapsă mai blândă cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau după caz a recalifica acţiunile inculpatului Guţu Grigore din prevederile art.201[1] alin.(1) lit.b) din Codul penal, în art. 78[1] din Codul contravenţional.*

În motivarea recursului s-a invocat că instanţa de judecată a aplicat o pedeapsă maximală, cu toate că cauza a fost judecată în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, victima nu a avut careva pretenţii faţa de inculpat, şi-a retras toate pretenţiile, şi inculpatul a recunoscut faptele comise, astfel instanţa urma să califice corect acţiunile comise de Guţu Grigore, să individualizeze corect pedeapsa, să ţină cont de circumstanţe excepţionale și anume că acesta a comis pentru prima data asemenea infracţiune imputată și are 4 copii minori la întreţinere.

Remarcă că la adoptarea sentinţei, individualizând pedeapsa, instanţa de judecată urma să respecte prevederile art.96, 385 alin. (l), 394 alin.(l) și (2) Cod de procedură penală, conform cărora instanţa de judecată este obligată să indice în partea descriptiva a sentinţei care sunt circumstanţele ce atenuează sau agravează răspunderea inculpatului, datele care caracterizează persoana inculpatului, precum

şi motivele soluţiei adoptate referitoare la stabilirea pedepsei sau la liberarea de pedeapsă penală.

Notează că în conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei (art.75 CP), o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârşirea infracţiunii, se stabileşte numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menţionate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Concluzia instanţei cu privire la aplicarea unei pedepse mai aspre urmează a fi motivată. Instanţele de judecată trebuie să ţină cont de faptul că enumerarea circumstanţelor atenuante (art.76 CP) nu este limitativă. Recunoaşterea de către instanţa de judecată a altor circumstanţe stabilite în şedinţă de judecată drept atenuante trebuie să fie indicată în partea descriptivă a sentinţei. Drept circumstanţe de individualizare a pedepsei în sensul atenuării acesteia, care intră sub incidenţa art.76 alin.(2) Cod penal, pot fi recunoscute, consimţământul victimei; motivul de compătimire cu care a acţionat vinovatul; întreţinerea părinţilor inapţi de muncă etc.

Consideră că de către instanţă nu au fost corect apreciate probele în coraport cu calificarea acţiunilor şi gravitatea faptei imputate, ori chiar dacă acesta a recunsocut probele acumulate la faza urmării penale, nu a fost de acord cu calificarea acțiunilor sale în baza celor probe administrate, deoarece fapta comisă şi probele examinate denotă o faptă contravenţională şi cele comise de Guţu Grigore nu sunt atât de grave cum instanţa le-a apreciat şi se încadrează în prevederile Codului contravenţional.

Accentuează că Guţu Grigore are la întreţinere 4 copii minori, pe care i-a întreţinut pînă în prezent şi plasarea acestuia în arest pe o perioadă de 2 ani de zile va conduce la suferinţa în primul rând a copiilor care riscă să nu poată frecventa școala din lipsa de finanțe, deoarece Guţu Grigore lucra şi aducea salariul acasă.

Menționează că motivele pentru care solicită recalificarea acţiunilor acestuia în prevederile art.78[1] din Codul contravenţional, se întemeiată pe faptul că acțiunile comise de Guţu Grigore nu sunt grave sau cu un pericol sporit, din motiv că acesta în perioada de timp cuprinsă din 07-20 ianuarie 2025 a manifestat într-adevăr faţă de victima Guţu Larisa comportament înjositor şi agresiv, însă fără a-i provoca careva leziuni corporale sau traume semnificative sau periculoase. În speţă lipseşte vre-un raport de expertiză medico-legal care ar demonstra leziunile corporale primite de victimă, caracterul lor şi gradul de gravitate, fapte care conduc la aplicarea prevederilor Codului contravenţional.

Astfel, obiectul material al infracţiunii de violenţă în familie îl reprezintă corpul persoanei (în acele cazuri când săvârşirea violenţei în familie presupune influențarea nemijlocită infracțională asupra corpului victimei). Latura obiectivă a infracţiunii de violenţă în familie are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă care constă în acţiunea sau inacţiunea manifestată fizic sau verbal, 2) urmările

prejudiciabile sub forma suferinţei fzice, vătămării uşoare a integrităţii corporale sau a sănătăţii, suferinţei psihice ori a prejudiciului material sau moral; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă şi urmările prejudiciabile.

A opinat că, în cauza penală de învinuire a lui Guţu Grigore lipseşte o dovadă a leziunilor corporale invocate în sentinţă şi individualizarea şi gravitatea lor, iar acest aspect este import pentru delimitarea răspunderii contravenţionale şi penale. Mai mult, victima Guţu Larisa în cadrul ședințelor de judecată a menţionat că nu are pretenţii de nici un fel faţă de Guţu Grigore şi nu doreşte ca acesta să fie condamnat cu închisoare şi că ea doreşte ca acesta să fie acasă cu copii şi să aibă grijă de ei, deoarece doar Guţu Grigore era unicul întreținător a familiei.

La fel, notează că instanţa de fond împuternicită să înfăptuiască acţiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârşit o infracţiune, având deplina libertate de acţiune în vederea realizării operaţiunii respective, ţinând seama de regulile şi principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei, urma sa individualizeze fapta comisă şi să stabilească inculpatului o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

**Procedura de citare legal executată conform art. 447 alin. (1) și alin. (2) Cod de procedură penală.**

Articolul 447 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, stabilește că recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. Instanța de recurs fixează data examinării și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

Procurorul, avocatul și inculpatul au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună referințe sau alte cereri/demersuri, însă acestea trebuie să parvină la instanța de recurs, cu cel puțin 1 (una) zile înainte de data ședinței de judecată.

**Aprecierea instanței de recurs:**

*Examinând sentința atacată prin prisma motivelor de recurs formulate și cercetând materialele cauzei penale, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru consideră necesar de a respinge ca fiind nefondate recursurile declarate de partea vătămată Guțu Larisa și de apărătorul Staruș Denis în interesele inculpatului Guțu Grigore împotriva sentinței Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 24 septembrie 2025, reieșind din următoarele considerațiuni.*

În conformitate cu art. $364^1$ alin. (10) și (11) Cod de procedură penală, sentinţa adoptată în condiţiile prezentului articol poate fi atacată cu recurs, invocându-se doar erorile procesuale şi măsura de pedeapsă stabilită. Recursul se

judecă de către instanța ierarhic superioară în conformitate cu prevederile art. 447 și 448.

Conform prevederilor art. 437 alin. (1), pct. $1^4$) Cod de procedură penală, pot fi atacate cu recurs: $1^4$) sentințele pronunțate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Potrivit art. 448 din Codul de procedură penală, judecând recursul, instanţa verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanţa de recurs. Instanţa de recurs este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

În conformitate cu art. 449 alin. (1) pct. 1) lit. a) Cod procedură penală, judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă: a) recursul este nefondat.

Colegiul menționează că conform art. 384 din Codul de procedură penală, instanţa hotărăşte asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinţei de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentinţa se adoptă în numele legii. Sentinţa instanţei de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată. Instanţa îşi întemeiază sentinţa numai pe probele care au fost cercetate în şedinţa de judecată.

Iar, conform art. 385 din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: dacă a avut loc fapta de săvârşirea căreia este învinuit inculpatul; dacă această faptă a fost săvârşită de inculpat; dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; dacă inculpatul este vinovat de săvârşirea acestei infracţiuni; dacă inculpatul trebuie să fie pedepsit pentru infracţiunea săvârşită; dacă există circumstanţe care atenuează sau agravează răspunderea inculpatului şi care anume; ce măsură de pedeapsă urmează să fie stabilită inculpatului, luând în considerare şi recomandările serviciului de resocializare, dacă o asemenea anchetă a fost efectuată; dacă măsura de pedeapsă stabilită inculpatului trebuie să fie executată de inculpat sau nu; tipul penitenciarului în care urmează să execute pedeapsa închisorii; dacă trebuie admisă acţiunea civilă, în folosul cui şi în ce sumă; dacă trebuie reparată paguba materială atunci cînd nu a fost intentată acţiunea civilă; dacă urmează să fie ridicat sechestrul asupra bunurilor; ce trebuie să se facă cu corpurile delicte; cine şi în ce proporţie trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare; dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privinţa inculpatului; dacă în privinţa inculpatului recunoscut vinovat de comiterea infracţiunii urmează să fie aplicat tratament medical forţat de alcoolism sau narcomanie. Dacă inculpatul este învinuit de săvârşirea mai multor infracţiuni, instanţa soluţionează chestiunile arătate în alin.(1) pct.1)-13) pentru fiecare infracţiune în parte. Dacă de săvârşirea infracţiunii sînt învinuiţi mai mulţi inculpaţi, instanţa soluţionează chestiunile

prevăzute în alin.(1) referitor la fiecare inculpat în parte. Dacă, în cursul urmăririi penale sau judecării cauzei, s-au constatat încălcări care au afectat grav drepturile inculpatului ce derivă din calitatea procesuală a inculpatului, instanţa examinează posibilitatea reducerii pedepsei inculpatului drept compensare pentru aceste încălcări. În cazul constatării încălcării drepturilor privind condiţiile de detenţie, garantate de art.3 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, conform jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, reducerea pedepsei se va calcula în felul următor: două zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv. În cazul în care condamnatul s-a aflat în arest preventiv, în condiţiile specificate la alin.(5), nu mai puţin de 3 luni pînă la numirea cauzei spre judecare, la stabilirea, în calitate de pedeapsă principală, a muncii neremunerate în folosul comunităţii, a amenzii sau a privării de dreptul de a ocupa anumite funcţii sau de a exercita o anumită activitate, acesta este liberat de executarea pedepsei de către instanţa de judecată.

În această ordine de idei, Colegiul penal raportând materialele cauzei la prevederile legale indicate supra stabilește că prima instanță a ținut cont de normele indicate mai sus și a pronunțat o soluție întemeiată și motivată.

Colegiul penal reține că în cadrul şedinţei de judecată din 13.08.2025, inculpatul Guţu Grigore a intervenit cu cerere scrisă privind recunoaşterea integrală a vinei de comiterea infracţiunii incriminate, solicitând instanţei, examinarea cauzei în procedura prevăzută de art.364[1] din Codul de procedură penală şi anume judecarea cauzei pe baza probelor indicate în rechizitoriu, nu a solicitat administrarea de noi probe.

În continuare, Guţu Grigore fiind audiat potrivit regulilor de audiere a martorului, vina în comiterea infracţiunii încriminate a recunoscut integral şi a declarat că în luna ianuarie 2025, era acasă în s. *****, r-nul. Hînceşti, la casa soacrei, unde locuieşte împreună cu soţia, soacra şi 4 copii. Se afla în stare de ebrietate şi a înjurat-o. Toata ziua s-a aflat acasă unde şi a servit. Nu ţine minte de la ce s-a început totul, pentru că era tare servit. Pe lîngă înjurat, a lovit-o cu palma odată. Apoi, Larisa a sunat la poliţie, din motiv că a lovit-o. Poliţia a venit şi a fost luat la sector, unde a scris tot ce s-a întâmplat. Cînd s-a întâmplat totul, acasă se afla doar soacra, copii nu erau. Ţine minte, că a o dată a aplicat violenţa, i-a aplicat o palmă. De când locuiesc împreună, poliţia a fost chemată de mai multe ori. Larisa s-a plâns de mai multe ori la poliţie, au fost mai multe conflicte. Consideră că este vinovat. A înţeles că nu este bine ce a făcut. Este de acord să-i achite soţiei 10 mii de lei. Afirmă, că vor locui normal, cu soţia locuiesc împreună din 2011, împreună cu 4 copii. Susţine, că înainte nu erau conflicte şi înţelege situaţia în care se află.

Colegiul penal analizând aceste declarații prin prisma prevederilor art. 101 din Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinenței, concludenții și

utilității lor le apreciază ca fiind veridice, utile, pertinente, care indică indubitabil că inculpatul a comis infracțiunea pentru care a fost condamnat.

În continuare, instanța reține că deși inculpatul a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, pentru care a fost condamnat prin sentința contestată, vinovăția acestuia este demonstrată și prin sistemul de acte și documente acumulate și administrate în cadrul urmăririi penale, cum ar fi, procesul verbal cu privire la constatarea infracţiunii, înregistrată în R-I a IP Hînceşti, sub nr. 31 din 23.01.2025, pe faptul că în perioada lunii ianuarie 2025, cet. Guţu Larisa s-a adresat precum că soţul Guţu Grigore, fiind în stare de ebrietate a agresat-o fizic de mai multe ori în prezenţa copiilor, este intimidată în scop de impunere a voinţei agresorului Guţu Grigore prin insultare, înjurare, implicare în viaţa personală, gelozie, ameninţare cu moartea ori cu vătămarea integrităţii corporale, fapt care o impune să fie într-o stare de anxietate şi frică de integritatea copiilor minori ( f.d. 5); Informaţii telefonice 112, din 07.01.2025 ora 11:00, 07.01.2025 ora 22:08, 08.01.2025 ora 22:40, 19.01.2025 ora 03:22, 19.01.2025 ora 12:28, 19.01.2025 ora 20:10, 20.01.2025 ora 18:35, făcute de către Guţu Larisa care a comunicat că are conflict cu soţul Guţu Griigore ( f.d. 6- 14); Plângerea depusă de Guţu Larisa la 07.01.2025, prin care solicită să fie luate măsuri cu soţul Guţu Grigore, care la 07.01.2025 a agresat-o fizic la domiciliul din sat. ***** r-nul Hînceşti şi a încălcat ordinul de restricţie de urgenţă întocmit la 07.01.2025, aproximativ în jurul orei 03:00 ( f.d. 15); Proces-verbal de cercetare la faţa locului din 07.01.2025, prin care supus cercetării constituie gospodăria Larisei Guţu din sat. ***** r-nul Hînceşti (f.d.16); Plângerea depusă de Guţu Larisa la 07.01.2025, prin care solicită să fie luate măsuri cu soţul Guţu Grigore, care la 07.01.2025 ora 21:30, la domiciliu a fost numită cu cuvinte necenzurate şi injurioase, ultimul având ordin de restricţie de urgenţă din 06.01.2025 (f.d. 19); Plângerea depusă de Guţu Larisa la 19.01.2025, prin care solicită să fie luate măsuri cu soţul Guţu Grigore, care la 19.01.2025 ora 12:00, fiind vizibil în stare de ebrietate a venit la domiciliul din sat. ***** r-nul Hînceşti încălcând ordinul de restricţie de urgenţă, a înjurat-o şi i-a sustras telefonul de model Nokia (f.d. 23); Rezultatul testului Drager nr. 954 efectuat la 19.01.2025 ora 05:29 în privinţa lui Guţu Grigore, la care a arătat o concentraţie de alcool în aerul expirat de 0,90 mg/l ( f.d. 25); Plângerea depusă de Guţu Larisa la 19.01.2025, prin care solicită să fie luate măsuri cu soţul Guţu Grigore, care la 19.01.2025 ora 01:30, a manifesta comportament agresiv şi a fost numită cu cuvinte necenzurate şi injurioase, ulterior i-a aplicat o lovitură cu palma în regiunea feţei ( f.d. 26); Plângerea depusă de Guţu Larisa la 19.01.2025, prin care solicită să fie luate măsuri cu soţul Guţu Grigore, care la 19.01.2025 ora 20:45, fiind vizibil în stare de ebrietate a venit la domiciliul din sat. ***** r-nul Hînceşti încălcând ordinul de restricţie de urgenţă, a înjurat-o fără nici un motiv (f.d. 28); Rezultatul testului Drager nr. 930 efectuat la 07.01.2025 ora 11:09 în

privinţa lui Guţu Grigore, la care a arătat o concentraţie de alcool în aerul expirat de 1,36 mg/l (f.d. 30); Plângerea depusă de Guţu Larisa la 20.01.2025 prin care solicită să fie luate măsuri cu soţul Guţu Grigore, care la 20.01.2025 ora 20:45, fiind vizibil în stare de ebrietate a venit la domiciliul din sat. ***** r-nul Hînceşti încălcând ordinul de restricţie de urgenţă din 19.01.2025 (f.d. 32); Rezultatul testului Drager nr. 958 efectuat la 20.01.2025 ora 19:12 în privinţa lui Guţu Grigore, la care a arătat o concentraţie de alcool în aerul expirat de 1,09 mg/l (f.d. 34); Proces- verbal de cercetare la faţa locului din 20.01.2025 prin care supus cercetării constituie gospodăria Larisei Guţu din sat.***** r-nul Hînceşti, cu poza în anexă (f.d.35); Chestionar de constare şi evaluare a riscurilor în cazurile de violenţă în familia Guţu Larisa şi Guţu Grigore unde s-a constatat nivel de risc „ridicat" ( f.d. 38); Raport de evaluare psihologică nr.986 din 21.02.2025 a cet. Guţu Larisa, prin care la ultima s-a constatat anxietate mărită ce se manifestă prin oboseală la trezire, lipsa energiei emoţionale şi fizice, frică, încredere în sine scăzută, blocaj emoţional, iar stresul permanent o fac să simtă frică, frustare durere interioară, disperare. Se evidenţiază prezenţa stresului mărit manifestat prin tendinţa spre izolare social, blocaj emoţional, slăbiciune, abilităţi slabe în rezolvarea situaţiei date. Comportamentul violent declarat de către respondent şi experienţele cu intensitate emoţională negative trăite pe parcursul anilor de căsătorie, o fac să se simtă vulnerabilă, neajutorată, blocată în faţa dificultăţilor de una singură, fără posibile soluţii. Starea psihoemoţională generală este perturbată de lipsa siguranţei. Gînduri neliniştitoare şi repetitive şi deseori legate de prezenţa pericolului (f.d. 66-69).

Colegiul penal analizând și apreciind sistemul de acte și documente acumulate și administrate în cadrul urmăririi penale, prin prisma prevederilor art. 101 din Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinenții, concludenții și utilității lor, le apreciază ca fiind dobândite cu respectarea normelor de procedură, fiind pertinente, concludente, utile, care coroborează între ele, dar și cu declaraţiile inculpatului oferite în ședința de judecată, probe care fiind analizate în ansamblu indică indubitabil la vina inculpatului în comiterea infracțiunii pentru care a fost condamnat.

Aferent motivelor expuse, Colegiul consideră că cerința recurenților de a recalifica acțiunile inculpatului de la art.$201^1$ alin.(1) lit. b) din Codul penal, la art.$78^1$ din Codul contravențional, sunt neîntemeiate.

În primă ipoteză Colegiul reiterează că inculpatul în prima instanță a intervenit cu o cerere scrisă privind recunoaşterea integrală a vinei de comiterea infracţiunii incriminate, solicitând instanţei, examinarea cauzei în procedura prevăzută de art.$364^1$ din Codul de procedură penală şi anume judecarea cauzei pe baza probelor indicate în rechizitoriu, nu a solicitat administrarea de noi probe.

Relevant este și faptul că apărarea, în persoana avocatului Denis Staruş în şedinţa de judecată a susţinut integral poziţia inculpatului privind examinarea cauzei în procedura simplificată, totodată și avocatul părţii vătămate Larisa Lupaşcu a susţinut cererea înaintată de inculpat, relatând, că nu ar exista careva obstacole legale în privinţa aplicării art. 364[1] din Codul de procedură penală.

Subsecvent, instanța reiterează că în corespundere cu art. 364[1] alin.(10) din Codul de procedură penală, sentinţa adoptată în condiţiile prezentului articol poate fi atacată cu recurs, invocându-se doar erorile procesuale şi măsura de pedeapsă stabilită.

Raportând prevederile legale enunțate, Colegiul consideră că solicitarea recurenților cu privire la recalificare faptelor nu are nici suport legal, or pe de o parte cauza penală a fost soluționată în procedură simplificată, iar pe de altă parte, recurenții în cererile de recurs declarate nu au invocat careva erori procesuale, consecvent, Colegiul examinând și soluționând cauza nu a reținut careva circumstanțe care s-ar asimila cu erori procesuale și ar impune reevaluarea calificării oferite de organul de urmărire penală și instanța de fond.

În aceeași ordine de idei, Colegiul indică că în conformitate cu art. 51 din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvârşirea infracţiunii prevăzute de legea penală.

Conform art. 52 alin. (1) din Codul penal, se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă.

În corespundere cu art. 113 alin. (2) din Codul penal, calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

Potrivit dispoziţiei art. 201[1] din Codul penal, se consideră infracţiune de violenţă în familie acţiunea sau inacţiunea intenţionată comisă de un membru al familiei în privinţa altui membru al familiei, manifestată prin: a) maltratare, alte acţiuni violente, soldate cu vătămare uşoară a integrităţii corporale sau a sănătăţii; b) izolare, intimidare în scop de impunere a voinţei sau a controlului personal asupra victimei; c) privarea de mijloace economice, inclusiv lipsirea de mijloace de existenţă primară, neglijare, dacă au provocat victimei vătămare uşoară a integrităţii corporale sau a sănătăţii.

Art. 133[1] din Codul penal, pledează, prin membru de familie se înţelege: a) în condiţia de conlocuire: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, sub tutelă şi curatelă, rudele, afinii lor, soţii rudelor, persoanele aflate în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj) sau dintre părinţi şi copii; b) în condiţia de locuire separată: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, rudele, afinii lor, copiii adoptivi,

persoanele aflate sub curatelă, persoanele care se află ori s-au aflat în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj).

Astfel, din materialele cauzei se constată că Guţu Grigore şi Guţu Larisa, la momentul comiterii infracţiunii se aflau în relaţie de căsătorie, fiind întrunită condiţia membrului de familie.

Relevant speței este și faptul că violența în familie, este acţiunea sau inacţiunea intenţionată comisă de un membru al familiei în privinţa altui membru al familiei, manifestată prin: a) maltratare, alte acţiuni violente, soldate cu vătămare uşoară a integrităţii corporale sau a sănătăţii; b) izolare, intimidare în scop de impunere a voinţei sau a controlului personal asupra victimei; c) privarea de mijloace economice, inclusiv lipsirea de mijloace de existenţă primară, neglijare, dacă au provocat victimei vătămare uşoară a integrităţii corporale sau a sănătăţii, sau faptele prevăzute la alin.(1): a) săvârşite asupra a doi sau a mai multor membri ai familiei; b) săvârşite în legătură cu solicitarea sau aplicarea măsurilor de protecţie; c) care au provocat vătămarea medie a integrităţii corporale sau a sănătăţii; sau faptele prevăzute la alin.(1) şi (2) care: a) au cauzat vătămarea gravă a integrităţii corporale sau a sănătăţii; b) au determinat la sinucidere sau la tentativă de sinucidere; sau faptele prevăzute la alin.(1) sau (2) care au cauzat vătămarea gravă a integrităţii corporale sau a sănătăţii soldată cu decesul victimei.

În continuare, Colegiul reține că obiectul juridic special al infracţiunii prevăzute la art. $201^1$ alin. (1) lit. b) din Codul penal, are un caracter complex. Astfel, obiectul juridic principal îl formează relaţiile sociale cu privire la solidaritatea familiar, iar obiectul juridic secundar îl constituie relaţiile sociale cu privire la integritatea psihică, la onoarea şi demnitatea persoanei.

Obiectul material al infracţiunii de violenţă în familie îl reprezintă corpul persoanei supuse violenţei în familie, în speţă fiind corpul părţii vătămate Guţu Larisa.

Victima violenţei în familie este oricare membru al familiei făptuitorului şi după cum s-a constatat, că victima Guţu Larisa este soţia inculpatului Guţu Grigore.

Latura obiectivă a infracţiunii de violenţă în familie are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă care constă în acţiunea sau inacţiunea manifestată fizic sau verbal; 2) urmările prejudiciabile sub forma de suferinţe psihice; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă şi urmările prejudiciabile.

Drept consecinţe ale infracţiunii de violenţă în familie, incriminată inculpatului Guţu Grigore urmărind scopul de intimidare, impunere a voinţei şi controlului personal asupra Larisei Guţu sistematic, de câteva ori pe zi, i-a adresat Larisei Guţu cuvinte injurioase, jignitoare ce ofensează demnitatea ultimei, i-a interzis să meargă la muncă, nu-i oferea mijloace băneşti pentru întreţinerea copiilor şi nevoilor casei, autoritar i-a indicat cu ce haine să se îmbrace, cum să se

comporte, după ce i-a aplicat lovituri peste faţă, cap, spate, a tras-o de păr, a îmbrîncit-o, a apucat-o de mînă, asfel, provocându-i dureri fizice, stări de frică şi intimidare.

În urma acţiunilor violente comise de Guţu Grigore, asupra soţiei sale Guţu Larisa, ultimei i-au fost cauzate conform Raportului de evaluare psihologică din 21.02.2025 anxietate mărită ce se manifestă prin oboseală la trezire, lipsa energiei emoţionale şi fizice, frică, încredere în sine scăzută, blocaj emotional, iar stresul permanent o fac să simtă frică, frustrare durere interioară, disperare. Se evidenţiază prezenţa stresului mărit manifestat prin tendinţă spre izolare socială, blocaj emoţional, slăbiciune, abilităţi slabe în rezolvarea situaţiei date. Comportamentul violent declarat de către respondentă şi experienţele cu intensitate emoţională negative trăite pe parcursul anilor de căsătorie, o fac să se simtă vulnerabilă, neajutorată, blocată în faţa dificultăţilor de una singură, fără posibile soluţii. Starea psihoemoţională generală este perturbată de lipsa siguranţei. Gânduri neliniştitoare şi repetitive şi deseori legate de prezenţa pericolului.

Metodele şi mijloacele aplicate la săvârşirea infracţiunii de violenţă în familie nu au nici o relevanţă la calificarea faptei, însă pot fi luate în consideraţie la individualizarea pedepsei.

Infracţiunea prevăzută la art.$201^1$ din Codul penal este o infracţiune materială. Ea se consideră consumată din momentul producerii suferinţei fizice, vătămării uşoare a integrităţii corporale sau a sănătăţii, suferinţei psihice ori a prejudiciului material şi moral.

Sub aspectul laturii obiective, fapta comisă a constat în manifestarea de către inculpat a unui comportament agresiv, urmărind scopul de intimidare, impunere a voinţei şi controlului personal asupra Larisei Guţu.

Latura subiectivă a infracţiunii se exprimă, în primul rînd, în vinovăţie sub formă de intenţie directă. Despre caracterul intenţiei făptuitorului a fost directă sau indirect, se poate de concluzionat analizînd circumstanţele faptice ale celor comise: obiectul vulnerant folosit; zona corpului spre care au fost îndreptate şi exercitate actele de violenţă; intensitatea actelor de violenţă; comportamentul ante- şi postagresional al făpturitorului.

Motivele infracţiunii prevăzute de art. $201^1$ din Codul penal pot fi diverse: răzbunare, gelozie, invidie, ură, interes material, motive huliganice, ură social, naţională, rasială sau religioasă. Trăsăturile individualizante ale acestora pot fi luate în consideraţie la individualizarea pedepsei pentru infracţiunea de violenţă în familie.

Subiectul infracţiunii este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârşirii infracţiunii a împlinit vârsta de 16 ani. Subiectul infracţiunii are o calitate specială în raport cu victima infracţiunii: este membru al familiei victimei.

Astfel, inculpatul Guţu Grigore întruneşte toate trăsăturile subiectului general al infracţiunii incriminate şi calitatea specială al subiectului infracţiunii în cauză, în raport cu victima infracţiunii, este membrul familiei acesteia, criterii care sunt întrunite în speţă.

În această ordine de idei, Colegiul analizând în ansamblu probele administrate conchide că acţiunile infracţionale ale inculpatului Guţu Grigore cuprind în totalitate elementele constitutive ale infracţiunii prevăzute de art. $201^1$ alin.(1) lit. b) din Codul penal și anume, violenţa în familie, adică acţiunea intenţionată comisă de un membru al familiei în privinţa altui membru al familiei, manifestată prin, intimidare în scop de impunere a voinţei sau a controlului personal asupra victimei.

Mai mult, unicele motive ale recurenților pe care s-a întemeiat solicitarea privind recalificarea faptei conform legii contravenționale s-au limitat în urmările faptei prejudiciabile la capitolul vătămări, prin urmare, Colegiul atestă că aceste alegații sunt declarative, or în speță inculpatului i s-a incriminat nu doar comiterea unor acțiuni care au condiționat apariția unor vătămări corporale cu un anumit grad, ci intimidarea în scop de impunere a voinţei și a controlului personal al inculpatului asupra victimei, acțiuni care sau materializat după cum rezultă din probele cercetate de instanță prin adresarea cuvintelor injurioase, jignitoare ce ofensează demnitatea, interzicerea să meargă la muncă, neoferirea mijloace băneşti pentru întreţinerea copiilor şi nevoilor casei, indicarea în mod autoritar cu ce haine să se îmbrace, cum să se comporte și în final, aplicarea loviturilor peste faţă, cap, spate, tragere de păr, îmbrânceli, acțiuni care fiind cumulate au provocat dureri fizice, stări de frică şi intimidare, aspecte care au fost constatate prin Raportul de evaluare psihologică din 21.02.2025, (datele căruia pînă la această etapă nu au fost combătute prin careva probe) din care se constată în raport cu partea vătămată, anxietate mărită ce se manifestă prin oboseală la trezire, lipsa energiei emoţionale şi fizice, frică, încredere în sine scăzută, blocaj emotional, iar stresul permanent o fac să simtă frică, frustrare durere interioară, disperare. Se evidenţiază prezenţa stresului mărit manifestat prin tendinţă spre izolare socială, blocaj emoţional, slăbiciune, abilităţi slabe în rezolvarea situaţiei date. Comportamentul violent declarat de către respondentă şi experienţele cu intensitate emoţională negative trăite pe parcursul anilor de căsătorie, o fac să se simtă vulnerabilă, neajutorată, blocată în faţa dificultăţilor de una singură, fără posibile soluţii. Starea psihoemoţională generală este perturbată de lipsa siguranţei. Gânduri neliniştitoare şi repetitive şi deseori legate de prezenţa pericolului.

În această ordine de idei, Colegiul nu poate reține alegațiile recurenților în partea în care s-a invocat că fapta inculpatului reprezintă o contravenție.

Colegiul consideră că instanța de fond stabilind vinovăția inculpatului, i-a stabilit o pedeapsă echitabilă și proporțională faptei comise, considerente din care și argumentele recurenților la acest capitol sunt neîntemeiate.

Conform prevederilor art. 61 alin.(1) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Iar, potrivit alin.(2) al aceleiaşi dispoziţii legale, pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cît şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

În acord cu art. 75 alin. (1) din Codul penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia. Iar, potrivit alin.(2) al aceleiaşi dispoziţii legale o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracţiunii, se stabileşte numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menţionate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Astfel, Colegiul, la individualizarea, stabilirea categoriei şi termenului pedepsei inculpatului, ţine cont de prevederile art. art. 7, 61, 75 din Codul penal şi anume de gravitatea infracţiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viaţă ale familiei acestuia precum şi scopul pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului.

Mai mult, urmează a fi reţinut că din dispoziţiile art. 75 alin.(l) din Codul penal, se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală şi individualizată.

Ca urmare, pedeapsa penală este echitabilă şi atunci cînd este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârșirii de noi infracţiunii atât de către condamnat, precum şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

Legalitatea pedepsei impune instanţei obligaţia de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii Generale a Codului penal al RM.

Iar, individualizarea pedepsei constă în obligaţia instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale.

După această clarificare, instanţa accentuează că pedeapsa aplicată inculpaţilor trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului Penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracţiunii săvârşite. Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracţiunii săvârşite, se stabileşte având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situaţia materială, familială sau socială, prezenţa sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului pînă sau după săvârșirea infracţiunii, deci este vorba de personalitatea infractorului.

Pedeapsa şi modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în aşa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârşirii unor fapte similare.

În continuare instanța indică că conform prevederilor art. 16 din Codul penal, infracțiunea imputată inculpatului, face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave.

Subsecvent, Colegiul nu reține careva circumstanțe atenuante.

Totodată, în calitate de circumstanțe agravante prevăzute de art.77 din Codul penal, se reţin, săvârşirea infracţiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracţiune similară sau pentru alte fapte care au relevanţă pentru cauză.

Colegiul mai atestă că prin caracteristica nr. 122 din 21.01.2025, eliberată de Primăria com. *****, r-nul Hînceşti, inculpatul se caracterizează negativ, se află în vizorul asistentului social şi a poliţiei ca agresor familial, este conflictuos, relaţii neprietenoase cu vecinii (f.d. 86).

Potrivit certificatului şi concluziei medicale, inculpatul la evidenţa medicului narcolog sau psihiatru nu se află (f.d. 88-89).

Conform cazierului contravenţional eliberat pentru perioada de timp 01.01.201023.01.2025 inculpatul a săvârşit 11 contravenţii, fiind atras la răspundere contravenţională (f.d. 90).

Din revendicarea F-246 din 23.01.2025, copia sentinţelor şi copia hotărârilor în cauze contravenţionale se constată, că anterior inculpatul a săvârşit atît

infracţiuni şi a fost condamnat, cît şi contravenţii pe fapte de violenţă în familie pentru care a fost sancţionat, inclusiv cu arest contravenţional (f.d. 91-99, 146-156, 157-175).

Articolul $201^1$ alin.(1) din Codul penal, prevede în calitate de sancțiuni, muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 150 la 180 de ore, sau închisoare de pînă la 4 ani.

În concluzie, reieșind din prevederile pedepsei prevăzute de norma art. $201^1$ alin.(1) din Codul penal, raportând personalitatea inculpatului la circumstanţele stabilite, caracterul şi gravitatea infracţiunii săvârşite, trecutul infracţional a inculpatului şi anume acesta anterior a fost condamnat, cît şi a fost atras la răspundere contravenţională pe faptul violenţei în familie, de către autoritatea publică locală se caracterizează negativ, precum şi continuitatea acţiunilor infracţionale, Colegiul consideră că instanţa de fond just a concluzionat de a aplica faţă de inculpat cea mai severă pedeapsă şi anume închisoarea, în coroborare cu prevederile art. $80^1$ alin.(1) din Codul penal.

Colegiul reiterează că potrivit materialelor cauzei penale şi probatoriului prezentat inculpatul Guţu Grigore pe perioada anului 2024-2025 a fost documentat şi sancţionat de mai multe ori conform prevederilor art. $318^1$ şi $78^1$ din Codul contravențional, cît şi a fost condamnat în baza art. $320^1$, $320^1$, $320^1$ din Codul penal, prin cumul parţial definitiv pedeapsă cu închisoare pe un termen de 2 ani şi 6 luni, cu aplicarea art. 90 din Codul penal, stabilindu-i un termen de probă pe o perioadă de 3 ani, ceea ce odată în plus vine să susţină argumentul privind continuitatea acţiunilor infracţionale ale inculpatului Guţu Grigore.

Totodată, reieşind din copia hotărârilor şi sentinţelor indicate supra, pe faptul comiterii de către acesta a faptelor de violenţă în familie şi încălcarea ordonanţei de protecţie, demonstrează continuitatea comportamentului infracţional al inculpatului Guţu Grigore şi întăresc convingerea că în cauză sunt temeiuri rezonabile de a presupune că inculpatul poate în continuare să comită infracţiuni şi doar prin aplicarea faţă de acesta a celei mai severe pedepse şi anume închisoarea va fi atins scopul pedepsei penale prevăzut la art. 61 Cod penal.

Astfel, prin raportare la prevederile ce stabilesc limitele de pedeapsă aplicabile inculpatului, ţinând cont de circumstanţele reale, gradul de pericol social concretizat în valorile sociale care au fost vătămate, că fapta a fost săvârşită cu intenţie directă, anterior a fost condamnat, continuitatea comportamentului infracţional, iar după săvârşirea faptei a avut o atitudine corectă a recunoscut şi regretat fapta comisa, partea vătămată l-a iertat şi nu a înaintat careva pretenţii, punând în balanţă ansamblul acestor considerente, Colegiul consideră că prima instanță întemeiat și motivat a apreciat că o pedeapsă cu închisoare orientată spre limita medie pe un termen de 2 (doi) ani, este aptă să atingă scopul preventiv şi educativ al pedepsei, pedeapsă pe care instanţa de recurs o consideră proporţională,

nu doar cu împrejurările şi gravitatea infracţiunii comise ci şi cu circumstanţele şi nevoile inculpatului ca şi cu cele ale societăţii, în acest sens poziţia instanţei în mod prioritar se întemeiază pe asigurarea principiului aplicării unei pedepse echitabile, pornind de la evaluarea gradului influenţei pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării inculpatului, apreciind obiectiv toate circumstanţele prezentei cauze.

În raport cu persoana inculpatului Colegiul nu are premise de a consideră că corectarea și reeducarea acestuia va fi posibilă fără privarea de libertate, or prin aplicarea unei pedepse mai blânde faţă de Guţu Grigore nu va duce la atingerea scopului penal, iar inculpatul nu va conştientiza seriozitatea pedepsei penale, atîta timp cît instanţa nu a reţinut careva circumstanţe suplimentare în baza cărora ar putea să-şi motiveze soluţia privind stabilirea pedepsei cu muncă neremunerată în folosul comunităţii, or suspendarea condiţionată a pedepsei cu închisoare inculpatului Guţu Grigore.

Mai mult, circumstanţele ce ţin de faptul că inculpatul a recunoscut vina în comiterea infracţiunii incriminate, are la întreţinere patru copii, iar partea vătămată a comunicat că doreşte păstrarea familiei, au fost reţinute deja la stabilirea cuantumului pedepsei, astfel, acestor stări de fapt nu le poate fi oferită o valență dublă.

Concluzionând cele expuse, instanţa precizează faptul că, pedeapsa reţinută inculpatului sub formă de închisoare reprezintă o consecinţă juridico-penală a faptelor comise de ultimul, adică o reacţie la faptele infracţionale săvârşite de acesta. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorilor şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni, totodată pedeapsa aplicată inculpatului nu trebuie să aibă caracter punitiv însă nu unul excesiv, care să nu prejudicieze principiul proporţionalităţii dintre fapta săvârşită şi pedeapsa reală care o merită inculpatul.

Colegiului în această speță nu i-au devenit cunoscute careva stări de fapt din care ar rezulta că inculpatul a conștientizat fapta și gravitatea acesteia, iar în rezultat corijarea acestuia ar fi posibilă fără privarea de libertate.

În raport cu motivele recurenților la capitolul pedeapsă, Colegiul comunică că pedeapsa se consideră echitabilă cînd aceasta impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune.

În această ordine de idei, pornind de la ideea că pedeapsa penală trebuie să asigure restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atît din partea condamnaţilor, cît şi a altor persoane, instanţa găseşte rezonabilă şi oportună aplicarea pedepsei sub formă de

închisoare în privinţa lui Guțu Grigore, ori o pedeapsă mai blândă este imposibil de aplicat în privinţa inculpatului având în vedere că nu va asigura atingerea scopului pedepsei penale şi nu corespunde proporţionalităţii personalităţii inculpatului, faptei incriminate, caracterul comiterii infracţiunii şi gradului social sporit al acesteia.

Pornind de la caracterul faptei comise, şi anume că fapta săvârşită de inculpat prezintă o gravitate ridicată, raportat la modul de comitere, circumstanţele legate de personalitatea inculpatului, instanţa conchide că ultimul trebuie pedepsit penal pentru acţiunile comise şi consideră ca fiind necesar de a aplica în privinţa inculpatului pedeapsa închisorii care în viziunea instanţei este unica măsură de constrângere aplicabilă situaţiei inculpatului, care pornind de la datele caracteristice ale ultimului, este pe măsură să ducă la atingerea scopului general şi special al pedepsei.

Astfel, Colegiul, reținând lipsa circumstanțelor care ar atenua pedeapsa, pe de o parte și pe de altă parte, prezența circumstanțelor ce agravează răspunderea penală, enunță că pedeapsa numită inculpatului sub formă de închisoare, pe un termen de 2 ani, cu executare corespunde în principiu cu „scopul de a-l pedepsi” reieşind şi din gradul prejudiciabil al infracţiunii comise şi personalitatea făptuitorului, în coraport cu scopul pedepsei penale de reeducare a acestuia şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni.

Colegiul indică că motivele invocate de recurenți poartă un caracter declarativ, or probele ce dovedesc vinovăția inculpatului au fost acumulate și administrate cu respectarea prevederilor legale, lipsind careva dubii cu privire la vinovăția inculpatului, iar pedeapsa numită de prima instanță este legală, echitabilă și proporțională faptei comise, circumstanțe în prezența cărora se impune concluzia că sentinţa este legală şi întemeiată, iar recursurile, sunt nefondate şi pasibile de a fi respinse.

În conformitate cu art. 449 alin. (1) pct. 1) lit.a) din Codul de procedură penală, Colegiul penal al Curţii de Apel Centru, -

**D E C I D E :**

Recursurile declarate de partea vătămată Guțu Larisa și de apărătorul Staruș Denis în interesele inculpatului Guțu Grigore împotriva sentinței Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 24 septembrie 2025, adoptată în cauza penală privindu-l pe **Guțu** *****, se resping ca fiind nefondate, menținând hotărârea atacată fără modificări.

Termenul executării pedepsei inculpatului Guțu Grigore de calculat din 3 martie 2026, cu includerea în acest termen a duratei aflării inculpatului în stare de

arest de la 31 iulie 2025 ora 14:00 pînă la 24 septembrie 2025 ora 13:00 și de la 24 septembrie 2025 pînă la 3 martie 2026, inclusiv.

Decizia este irevocabilă.

***Președintele ședinței, judecător*** ***Bulhac Ion***

***Judecător*** ***Pîslariuc Vitalie***

***Judecător*** ***Mămăligă Natalia***